

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Mr. 17.

Parkland, Wash. 20de April. 1898.

8de Aarg.

Samuel.

II.

Som Profet er han blit Midret i et foregaaende Stille. Der skal vi anlale de Ting, der hører til hans Dommerembede.

Efter at Filisterne havde jaet Guds Aft i sin Magt, bragte de den til Nod og satte den i Niguden Dagon's Hus ved Siden af Gudsbilledet, hvilket de uden Tøil tilfrev det Guld, de havde havt i Samsons Tid. Men da de næste Dag kom i Templet, saa Dagon paa sit Kæft paa Jorden foran Herrens Aft. Omendkjønt de nu straks satte ham paa sin Plads igjen, saa saa han dog den følgende Dag paa Dørlærstien, og haade Hoved og Hænder var hagne af ham.

Desuden saa Herrens Haand tungt paa Nodstærterne, indtil de sendte Guds Aft med Gader paa en ny Bøge, der blev krallet af to nyderte Rjere, til Bethemes, hvorfra den endelig blev ført til Kirjat — Jeatim.

Efter at nye Aar var gaaede hen, i hvilke Guds Aft havde haact i Kirjat — Jeatim, sendte Israels Børn under Filisternes Røg mere og mere Guds velsertjente Stede og begaende at kænle paa alvorlig Død: de samlede sig derfor om Aften og lagde for Dagen sin Bodfærdighed ved Grand og Rjoge. Samuel gjorde sig Tjid med at øge disse gode Sindelag og forstjrede, at dersom de af dele sit Hjerte vilde omvende sig til Herren og skaffe bort de fremmede Guder, saa vilde Herren uskikkelig redde dem af Filisternes Haand.

Hølet lyd Samuels Stemme og rensede sig fra Nigudstjemeften. Samuel kaldte dem da sammen i Njipa i Juda skamme for at bede for dem. De kom da sammen paa det nævnte Sted, øste Vand og gød det ud for Herrens Kaffan til Tegn paa, at de udøste sit Hjerte for Herren. De faldede ogsaa paa den samme Dag og bekjendte sine Synder. Og Samuel dante Israels Børn i Njipa. Dette var ikke den første Gang, han ønske dem; for det gjorde han straks efter Guds Død; men han raadtog med dem om, paa hvilken Maade de lettest kunde fies fra Filisternes Røg, og vilde saaledes bruge sin høje Stilling til Wash for sit Folk.

Jmidtertid sit Filisterne Afs om, at Israels Børn var komne sammen i

Njipa, og da de uden Tvil var bange for, at der kunde være noget i Hjerte imod dem, saa tænkte de paa at overrumple dem og tilslut sig deres Aretovende. De samlede sig derfor og drog frem mod dem. Israels Børn blev ikke lidet rædde og bad Samuel, at han skulde raade til Herren for dem, for at de kunde bli friede fra Filisternes Haand.

Samuel tog et diende Lam og ofrede det helt som Brandoffer til Herren, og han raadte til Herren for Israel og blev hørbart. Jmidtertid røffede Filisterne frem mod Israel, men Herren lod det tordne med stort Røg over Filisterne og forfærdede dem, og de blev hagne for Israels Røf. Israels Mand forfulgte dem og slog dem indtil indenfor Bet — Røf.

Til Njende om denne Seier tog Samuel en Sten og satte den mellem Njipa og Sen og kaldte den Eben — Høf, Hjælpesten, fordi Herren havde hjulpet dem dertil. Men Filisterne kom ikke mere ind i Israels Land, og Herrens Haand var imod dem alle Samuels Dage. At de samme Tider har gjort Anfald kan det ikke være Tøil om, men de blev altid hagne tilbage, omendkjønt de endnu havde nogen Mandighed paa forskellige Steder i Israels Land, for de havde ja Befæstninger paa disse Steder. Men Stederne fra Ekron til Gat, som Filisterne havde taget fra Israel, kom tilbage til Israel igjen.

Desuden havde ogsaa Israel Fred med Amoriterne, og Samuel vøgte i sin Stilling som Dommer paa enhver Maade at skaffe sit Folk en lykkelig Tilværelse og at gjøre den varig for dem, og dette Stræf holdt han ved med indtil sin Død, uagtet han fulgte deres Forlangende havde maattet bede om en Røf for dem. Han drog Aar efter Aar omkring til Seiel og Milgal og Njipa, og naar han havde dømt Israel paa alle disse Steder, vendte han tilbage til Rama, hvor han boede, og hvor han ogsaa havde sol at gjøre som Dommer. Paa Grund af den store Tilfrymning af Folk, vøggede han det uden Tvil med Guds Samtykke et Aker for Herren, for at man i vigtige Tilfælde kunde ved et Øjert henvende sig til ham.

For at Samuel i sin Alderdom lettere kunde varefage sine Pligter som Dommer, tog han sine Søner Joel og Abia

til Hjælper og lod dem bo i Betseba, for at de let kunde komme i Berørelse med Befolkningen i den sydlige Del af Landet. Men uagtet Samuel i dette Stykke havde en god Hensigt, saa gif det dog ikke efter den. Hans Søner var hovefogt, tog imod Gader og bødte Aften. Dette valte Fjollens Stede, og de alldre kom til Samuel i Rama og slagede over hans Søner og gif derved saa vidt, at de begjærede at saa en Røf over sig ligesom Hedningerne. Denne Begjæring tog Samuel meget ilde op, alle saa meget fordi de var uallfærdige med ham og hans Søner, da han let ikke tog disse skæffe under sin Beskyttelse, fordi han visse godt, hvor haardt Guds Børn var blit straffet for saadan en Ufærlighed; men fordi de paa denne Maade handlede egenraadigt og ikke havde spurgt efter, hvad Guds Villie var i denne Sag. Derfor svarte Gud ham paa hans Bøn: De har ikke forlasket dig, men mig har de forlasket, for at jeg ikke skal regjere over dem. Jmidtertid befalte han Samuel at give dem en Røf og at forestille dem hans Hærd og at minde dem om deres Uafnemmelighed og Ufærlighed, som de havde lagt for Dagen efter deres Udgang af Ægypten. Samuel stjrede Kongens Hærd og det tunge Røg, som de vilde komme til at bære. Men det hjalp ikke. De vilde have en Røf, og det sit de. Hørledes det da gif, ser vi af Sauls Historie.

Fra Eureka, Cal. til Everett, Wash.

Rjære Høfald.

Dersom jeg ikke havde vidt, at du er en saadan taalmodig, godsig, lidet fyr, som du er, vilde jeg neppe have turdet udrette min paabegjærede reiseberetning saa længe. Nu skal jeg imidlertid søge at gjøre min forsvommelse god ved at lade dig saa en lang lesse paa engang. Tjene til min undskyldning hør det del ogsaa, at jeg næsten hadig er i begjærlig, saa at jeg neppe faar tid til at fortælle dig med, for jeg after maas op. Og da jeg maas have mit funderkommer med mig paa jernbaner og dampskibe og der, hvor jeg træffer til at føre os natten, saa kan jeg ikke med min bedste vilje saa meget tid tilovers for noget udenfor de strengeste

embedspligter. Dog maas jeg fuldføre denne reiseberetning.

San Francisco kan vi ikke forlade uden at have feet os om lidt der. Jeg har nu været der flere gange, saa at jeg harde fjende lidt til byen. Den første gang jeg var der, gif jeg op paa de høider, som ligger bagom og vestenfor byen for at kunne saa en saa god udsigt over byen og det omliggende landskab, som muligt. En ganske riendommelig og forfagen udsigt har man ogsaa derfra. Nod vel ser man henover det lavere liggende landskab til „Subro heights“ og „bath“ samt „golden gate park“ og „Cliffhouse“ alle se værdigheder, som det vilde tage for lang tid at give en nogenlunde afstellig beskrivelse af. „Golden gate park“ skal være omtrent den skønneste park i U. S. Mjæret der er et besøg værd.

I det gamle historiske „Cliffhouses“ hed er nu en ny, pragtlig bygning opført, den gamle blev ødelagt for et par aar siden, tror jeg. Langt velserub stinter man havel sommerider grønt holdt af formen, til andre tider haalblaat eller glitrende blaakt. Jnd fra havel tæret den heljendle „golden gate“, et smalt sund med stride strændrag, sorte, stille klippeslagge paa nordfiden, der del kan være en 2—300 fod høj med fastningsværter paa toppen og ballerhold paa fodbiden, hvor spæde huse begynder udlønten af byen paa den side. Vender man sig mod øst, naar man staar oppe paa høiderne bagom byen, saa man se næste batten af San Francisco, samt den rummelige havn, „San Francisco bay“ og det solrige Oalland under ballerne paa den anden side. San Francisco, som strækker sig flere mil langs havnens vestside, giver alle saa godt indtryk fra høiderne som for byen, som jeg havde tænkt mig, den vilde giøre. De lange vækker tathuggede kule med den samme grønlige form overalt giver byen et noget trægt og sammenstaaet udseende. Hjert naar man kommer ned paa de mest befærdede gader, forstaar man, at der her vølferet et forretningsliv, som søger sin magt i de første verdenskræ. Det er driligt at se udover den store havn, om hvilken det har været sagt, at den kunde rumme alle nationers flader. Paa havnen er der en stadig forfærlig, og rube fra alle verdensdele, store fremmede tolosker, ligget altid for anker eller ved droggerne

henimod „golden gate.“ En som oftest i solskin straalende skjøn by er Oakland. Jeg har været der paa alle nærtider, og altid det samme milde behagelige solskinsveir, en ren modsætning til Bergens, Norge. San Francisco er kanske den mest kosmopolitiske by i verden, ialfald er den det efter sit indbyggertal. Ingen anden amerikansk eller europæisk by har en saa talrig representation af det asiatiske element som S. F. Men føruden den skjævtlede, gule race har man ogsaa rødhaaret, „halfbreeds“ fra Canada, sortanskede mexikanere og andre halvivilleerede blandingsracer fra Central og Sydamerika, Afrika, Australien og Europa har ogsaa alle sine repræsentanter fra den stranke engelske lord til den dværgagtige husmand fra Australiens indre. Kinesernes antal er dog nu svundet ind fra omkr. 60,000 til en 10,000. Et besøg i „Chinatown“ er altid paa programmet, naar man skal til S. F. Men man gaar ikke gjerne mere end en gang til, undtagen for saavidt man vil gjøre nogle smaa indkjøb i de kinesiske butikker, hvor der findes allelags østerlandske kuriositeter. De kinesiske templer har sin særegne interesse. Der skal findes omkr. 20 af dem. De er rigt udstyrede med udskjæringer af allelags mystiske figurer. Kineserne besøger aldrig templerne i flok og følge for at have større sammenkomster. De gaar til templerne enkeltvis. Særlig beundrer de sig til sine guder, naar de staar i begreb med at foretage et vigtigt skridt i livet. Man vil i templerne som regel finde en kop the fremsat for de fornemste gudebilleder. Hvem der drikker den, har jeg ikke kunnet finde ud. I de mørke, smale gange og trapper, som fører ned til opiumshulene staar en fugtig, raadden luft en imøde, saasnart nedstigningen begynder. Værrer bliver det, naar man kommer helt frem. En saadan opiumshule kan være en 12 fod i firkant og en 7—8 fod høj. Gulvet er af jord; rundt væggen er der opslaaet tre høider af bord, der skal tjene som senge; bordene er overklinte med sands, saa de er næsten sorte. I disse forskellige sengesteder ligger der bytter og kjædeslifer, som almindelig bliver lagt under hovederne. Ellers ligger de paa de bare fjæle eller matter. I et rum af ovennævnte størrelse kan der være en 12—16 opiumrøgere. Der var kun en tilstede under vort besøg. Han frembød billedet af den dybeste legemlige og

andelige elendighed. Straks vi kom ind, begyndte han at fanstaa sin pipe for at røge. Han laa henstrakt paa en af disse senge med nogle bytter under hovedet. Paa en kasse foran sengen stod en liden natlampe uden glas og kastede et svagt skjer rundt omkring i den ellers bølgrønt hule. Ved siden af lampan var der en liden 2—3 tommer høj krukke med opium. Den saa ud som en graadig, seig salve. Derfra tog opiumrøgeren en liden gran opium, som han begynde at rulle sammen. Pipeen, som han brugte, havde et kuglerundt hoved, hult indvendig, med et lidet hul paa siden. Ind i dette hul stikker han den sammentrullede opium og holder den saa over lampan. Derpaa begynder han at blæse og puste og smutte og røge paa den anden ende, saa hurtigt, som han kunde naa, og lukke leberne sammen. Endelig havde han faaet alt forden; han holder sig bagover; øinene faar en klarere glans og snart er han for en liden stund i kinesernes himmel. I en hule for sig selv laa der en mand med et forfærdeligt saar i det ene ben. Han skulde have ligget der i mange aar uden tilsyn og pleie. Vi var alle glade ved at komme ud i dagslyset og frisk luft igjen.

San Francisco har nogle bygninger, som i størrelse kan maale sig med de største i landet, naar Chicago og New York undtages. Som en mærkelighed vil man finde, at næsten alle vinduer baade paa hoteller og privathuse er buvinduer. Det giver baade bedre lys og udsigt. For vor synode har S. F. betydning som en by, hvor der er mange tusinde lutheranere, og hvor vor menighed her paa kysten blev grundet for omkr. 25 aar siden. Det meste af den tid har pastor Grønsberg været menighedens prest og som saadan i vor kirkes trængsels aar ved Guds naade styret og ledet menigheden saaledes, at den endnu staar bevaret paa sandhedens urokkelige grundvold.

Men vi maa forlade S. F. for at drage nordover til den „eviggrønne“ stat, Wa. Der gaar et træen præcis kl. 8 hver aften fra S. F. nordover. Det tager vi. Først gaar vi paa den store „ferryboat“ over til Oaklandssiden. Der staar jernbanen færdig. Jeg var bleven træt af at træppe omkring i S. F. og fik min seng snart. Næste morgen er vi allerede komne til den nordlige del af Cal. og begynder stigningen opover til „Shasta

mountain region.“ Der er ikke noget seværdigt udenfor, saa begynder jeg at se mig om inde i Jernbanevognen for at finde ud, hvad slags selskab jeg var kommen i. Trods over paa den anden side af vognen sidder 2 unge mørkladte reisende. I sædet bagenfor dem spiller to mænd og kvinder kort etc. Jeg indlod mig i samtale med den ene af de reisende tværs over for mig. Han og hans kamerat var fra Australien, fortalte han mig. Efter en stunds samtale fandt jeg ud, at hans fader i gamle dage havde været guldgraver i Cal., senere var han reist til Australien, disse to var nu paa veien til Alaska. I Australien havde den, som jeg talte med, drevet guldgravning i omkring 20 aar. Sommetider havde han været nok saa heldig og kunde undertiden have nogle hundrede dollars; men saa var han almindelig kommen sammen med kamerater, som snart hjalp ham til at sætte pengene over styr. Saavidt jeg kunde forstå ham, havde han hele sit liv igjennem kun søgt efter guld og fornøielse, aldrig efter Gud. En forfængelig jagen efter det frøugelige og forjængelige havde hans liv hidtil været. Jeg kom til at tænke paa, hvorledes gullet især nu paa disse tider lokker og drager ikke blot denne unge mand, men mange tusinde med ham. Da jeg nu ikke har tid til at udvikle denne tanke noget nærmere, skal jeg i næste brev søge at vise baade hvad stræben efter rigdom og besiddelsen deraf virker, seet paa saavel i skriftens lys som fra erfaringens side og livet omkring os.

I Blækkan.

Omvæltninger i Stats-husholdningen.

Udviklingen af Samfærdselsmidlerne river mere og mere alle Folk, enten de vil eller ikke, ind i Samfærdselen. Til Bygningen af Veie og Kanaler er der i den nyere Tid kommet Jernveie. Kjøbmanden frembyder eller bestiller sine Varer gennem Posten, Telegrafien eller Telefonen, og ofte kan han allerede inden nogle faa Timer være i Besiddelse af det, han har bestilt eller ha sent det, som andre har bestilt af ham. Især er Samfærdselen med Udlandet blit overordentlig lettet. Der er opstaaet en international Samfærdsel, der stadig tar til Udstrækning. Man hører at kjende Steder, hvor man kan bli af med sine Varer, man erfarer ogsaa, at andre Lande kan levere

Telephones Parkland

KRAABEL & ERICKSON.

Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Students supplies a speciality.
PARKLAND, - - - WASH.

JOHN O. BROTTEN,
Dealer in General
Merchandise,
Groceries,
Dry Goods,
Clothing, Boots
and Shoes
School Supplies
and Notions.

PARKLAND, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candlelight.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

VISELL & EKBERG,

Scandinavian Booksellers, Schoolbooks
in English and Norwegian Stationery
and Supplies. Bibles etc.

1105 R. R. Str. Tacoma, Wash.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester,
Udfører al Slags Sædkerarbeide.

Husbygning en Specialitet.
PARKLAND, - - - WASH

A. G. BONNER,

Fotografist.

Portrætter

Kopier og Indskrifter.

Allt Arbeide

Gernotet at best. 1/2 Pris Raster.

947 C Str. TACOMA, WASH.

HOUGHTON & SMITH Printers.

Good work.

Quick work.

Prices Reasonable.

1112 C Street. TACOMA, WA.

Varer billigere eller bedre end i Hjemlandet. England vilde mangle Brød, hvis ikke Udlandet skafte det. Hvede hvert Aar for Millioner af Dollars, Italien vilde, hvis det skulde være henvist til sig selv, være uden Kul og uden Verktøi af Jern. Intet Kæmpeplag, som den europæiske Arbejder for Tiden bruger, kan bli laget til uden Markedets Forsyning med oversøisk Garn eller Bomuldstøi.

Men ingen Bomuldstraad blir spundet der, hvor Bomulden avles, ingen Jernmalm blir smedet af Bergverksseieren, der lar den udvinde af Jorden, kun en bitte liden Del af Kul blir brugt op i Kulminen; men ogsaa af Kornet regner man, at over Halvdelen af Verdens samlede Avling blir brugt op af andre end dem, der dyrker Jorden, og at over en Femtedel gaar i Bytte mellem Nationerne.

Saa langt er Verdenssamfundet skredet frem, at f. Eks. i Wien tusinder af Perlemonarbejdere kommer i Nød, naar der i de forenede Stater blir gjort en ny Toldlov. Den tyske Bonde er spændt paa, hvordan Boretningerne angaaende Avlingen i Rusland lyder. Man læser i Bladene Klager over, at der nu ogsaa dyrkes Rug i Siberien, Klage over Dampskibsfarten, der bringer billig Uld fra Australien til Tyskland, Klage over Kanalbygning, der letter Indførselen af ung arsk Korn, Klage over, at det snart vil bli slut med Slagteriet paa Kuba, og at Sukkeravlingen der vil begynde igjen. Man ivrer for, at Handelsstraktaterne skal ordne Varebyttet mellem de enkelte Lande; man kjæmper imod den nationale Beskyttelsestold, der staar i Veien for denne Ordning. Man tænker paa en international Ordning af Pengestellet, man indfører det samme Slags Maal og Vægt. Der opstaar internationale Foreninger af Driftsherrer og internationale Foreninger af Arbejdere. Ja Statsregjeringerne tænker paa at gjøre falles Skridt til Løsningen af sociale Spørsmaal, fordi man har seet, at de sociale Brøst i alle Jordens Kulturlande er de samme.

Saaledes griber ethvert stort Folkelag ind i andre Folkelags inderste Stel og maa paa sin Side finde sig i Indgreb af fremmede. Der kan derfor ikke være nogen Tvil om, at man har ret til at tale om en Verdenshusholdning, der omfatter alle Statshusholdningerne. Socialistiske Sværmerer udmaler allerede for os en Tilstand, i hvilken der ikke længere skal gives hverken Folkelag

eller Stater, men bare en eneste Verdensrepublik, der omfatter den hele Menneskehed og ledes efter en falles Plan. Vi anser det ikke meget troligt, at dette skal være Maalet for vor jordiske Udvikling; i ethvert Fald er det langt fra os at se Vare paa andre Folks Velfærd i Styrelsen af vor egen Husholdning; dog staar det klart for os, at dette ikke kan ske uden Hensyn til andre Folk, og at vor egen Statshusholdning kun kan bestaa som et Led i Verdenshusholdningen.

Vi vil da forsøge at fremstille for vore Læsere Nutidens Stel. Det bestaar for det første i følgende: En frembringer ikke de Varer, han selv vil gjøre Brug af, men saadanne, som efter hans Mening andre vil bruge; og en bruger ikke op Produkterne af sit eget, men af andres Arbeide. Det forstaar sig vel af sig selv, at denne Sætning ikke er almen-gjældende. Den gjælder ikke for Urskogkolonisterne og for Landmanden midt inde i ukultiverede Riger, og kun med Indskrænkning gjælder den for vore Gaardbrugere, der for en stor Del lever af sin Gaards Avling og kun sælger Overskudet. Men for de Virksomhedsgrene gjælder den, som Nutiden har skabt i Modsætning til de ældre Tider. Ikke om han selv vil kunne bruge Varerne, men om de vil finde Kjøbere, er Synspunktet under hvilket den moderne Driftsherre producerer og maa producere. Eller anderledes udtrykt: Den nuværende Statshusholdning er en Ordning, der ikke skaber Midler til Tilfredsstillelsen af et Behov, men producerer Varer for Markedet.

Afsætningen af disse Varer, der er producerede for Markedet, afhænger ogsaa nu til Dags af Behovet; men af mange forskellige Omstændigheder gaar dette ud over, hvad der egentlig hører til Livets Ophold. Staar f. Eks. i et Land et rigt og yppigt Aristokrati lige overfor en tiggeragtig Befolkning, saa stiller Behovet sig helt anderledes, end naar det hele Folk lever i Velstand. Om der er Spørsmaal efter Kunstverker, Bøger, optiske, kirurgiske Instrumenter osv. afhænger af den Grad af Dannelse, Folket har. Der er mange Ting, man behøver nu, som man ikke havde nogen Anelse om før. Idet Efterlignelsesdriften stræver at udbrede enhver god Ting, der nylig er opfundet eller nylig indført, og som kun er tilgængelig for faa, og Vanen snart gjør den uundværlig, blir mangen en Ting til Behov, der før havde Udse-

de af Luksus. For et hundrede og femti Aar siden var Kaffe og Te Luksusartikler, nu er de i almindeligt Brug. I det femtende Aarhundrede frygtede Venetianerne engang for, at Gudsstraffedom vilde ramme deres By, fordi Dogeressaen var saa hovmodig, at hun brugte en Gaffel af Guld; nu faar endog Dagtlejrens Barn Skjand, hvis det fører Kjødstykkerne til Munden med Fingrene i Stedet for med Gaffelen. Blade, som man for tre hundrede Aar siden ikke kjendte til, findes nu i Hvermands Hus. Fotografien er i de sidste tretti Aar kommet i almindelig Brug. Selv sandelige Retninger, der ved første Øiekast intet har med Statshusholdning at gjøre, over Indflydelse paa Behovet, som f. E. Kirketroen. I Spanien er der stor Afsætning for Rosenkræuse, Krucifikter, Helgenbilleder, men i Lande, der er overveiende protestantiske, er der ikke meget at fortjene med slige Ting. I Almindelighed kan man sige, at Tallet paa Nødvendighedsartikler stiger, og at som Følge deraf den internationale Handel blir mere og mere uundgaaelig.

Forholdene bringer det med sig, at der blir flere og flere Handlere, Mægler, Agenter og Spekulanter og Folk, som fører Varer. Hvilken vigtig Rolle de spiller i Nutidens Statshusholdning er lönefaldende. Vi skal ved et Eksempel gjøre os det klart. Hvede kan ikke længere dyrkes og kjøres til et Sted, som ligger to hundrede Mile borte, for at sælges; ja den kunde ikke en Gang da bli dyrket, om Dyrkningen intet kostede, fordi Førselen vilde sluge op alt det, som man fik for den. Og det gjælder i alle Tilfælde, enten Prisen paa Hveden er høj eller lav, for efter Hvedepriisen retter sig Prisen paa Høsteforet, Kjørelønnen og alt andet, som hører til Førselen. Blir deraad ved Bygningen af en Jernvei Transporten nedsat til en Fjerdedel eller kanske en Tiendedel, saa kan det gaa an for Bønderne at forsyne en fjernliggende Storbymed Korn. Transportvæsenet virker altsaa i den samme Grad paa Kornavlingen som en Storbonde, der ordner Arbeidet paa en Agor uden selv at føre Pløgen.

Det samme gjælder i Almindelighed ogsaa om Handelsstanden, som skyver sig ind mellem Producenterne og Konsumenterne som Mægler. Hvad vilde man nu til Dags gjøre uden Kjøbmænd? Bondelønnen i Mellem-Ilinois kan ikke hente Kaffeens sin i Brasilien; hun kan heller

THE RED FRONT

"Læst" med et stort Lager af Bøger
 11 er der belønning af de
 nyeste og mest interessante

Cutaway Suits
 Single Breasted Sack
 Suits
 Double Breasted
 Sack Suits
 Round Out Suits

3 Clay Workeds, Serges og
 Cashmere smagfulde
 og vakre Mønstre.

Intet Pralet, ingen falske Beskæftede,
 intet Dumbrugelig. Vore Varer er
 af de bedste, som kan erhol-
 des for Venge og Høbet
 for Kontant.

Rom, se og overbevis dig om, at du
 hos os kan finde Varer til Priser,
 som er værdt at kigge
 og smukke.

"Men's Suits" fra \$3.50
 og opover.

The Red Front Clothing &
 Shoe Company.

1370 Pacific Avenue,
 Hans Fortellon, Bestyrer.

J. M. Arntson,
 Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
 saadant: Ejebrev, Kontrakter, m. m.
 Rooms 212-213 Nat. Bank Com. Bldg.
 Cor. Pacific Ave. & 13th St.
 TACOMA, - - - - WASH

Student-
 Supplies
 OF
 ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave - - Tacoma, Wash

ALLEN & LAMBORN
 PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma

Have special facilities
 for the execution of Print-
 ing in foreign languages.

ikke hente den i New York eller Chicago, følgelig trænger hun ikke alene til Størhandleren, men ogsaa til Landhandleren. Og de fleste Bygninger inden vor Samfundorden kunde heller ikke bli opførte uden Handel med Bygningsmaterialier. Bøger kunde ikke bli skrevne eller trykte uden Boghandleren, som forlægger og sælger dem. Men der gives ogsaa Handlere, som man frit kan kalde skadelige eller overfødlige. En Fjærkræmmer f. Eks., som kjøber op Høns og Gjøns, som Farmeren vil bringe til Markedet, for at sælge Prisen paa dem saa høit han vil, er sikkert en skadelig Mellemand. Han fylder sin Lomme med en Sitat, som han lægger paa Konsumenterne. Forfængelighed, Glimresyge og Fornemhed skaber en Mængde virkelig overfødlige Mellemand. Brude af en vis Sort vilde holde det for en Skam, hvis de ikke kjøbte sine Udstyr hos en bekendt Modekræmmer i en Storbys. Det hænder da, at de Møbler, som de der udvælger, er lavede i den By, hvor de bor. Snækkeren i Smaabyer maa sælge dem i Storbyer, fordi de fornemme Folk ikke vil kjøbe af Haandverkeren, og han kan nu ikke leve af Luften.

I vore Dage kappes alle Kulturfolk om at bli Handels- og Industristater og indvikler sig derved i en Kappesstrid, der vistnok i alle offentlige Kundgjørelser blir prist som fredelig og heldbringende, men er intet mindre end dette og rimeligvis vil føre til blodige Kræmpe for Tilværelsen. Man har altid prist Udenlandshandelen som den stærkeste Beskytter af Freden, og det er den ogsaa, for saa vidt som et Kjøbmandsfolk ikke liker at føre Krig selv; men det ophidses gjerne til Krig, dels for at seire over ubekvemme Modbeilere, dels, hvis det tillige er et Industrifolk, for at skaffe sig Hæleverancer, og undertiden fører det ogsaa selv Krig for at tvinge et Land til at kjøbe dets Varer. Saaledes tvang England Kina til at tillade Indførselen af Opium; og vore Jingoers Krigshyl udspringer fornemmelig af Handelsinteresser.

Forbundets Skatkammer.

En af de vigtigste Afdelinger af vor saa vel som enhver anden Regjering, en Afdeling uden hvilken et ordnet Statsstet slet ikke er muligt, er Skatkammeret, det er, den Myndighed, som stiller med Regjeringens Indtægter og Udgifter. For det er et Skatkammers første og egent-

lige Hverv at samle Regjeringens Indtægter og dele ud til Styrelsens forskjellige Grene de Summer, som de behøver til Udførelsen af sit Arbejde, og som ved Lov er bli dem bevilgede, og det vilde sandelig ikke være nogen Ulykke, om det var muligt at indskrænke dets Virksomhed til disse simple Pligter. Men det er et Tankebillede, som man vistnok kan danne sig, men som neppe lar sig udfolde i det virkelige Liv. For Indtægterne og Udgifterne har sig ikke altid bringe i en saadan Overensstemmelse med hinanden, at der til deres Forvaltning intet mere kræves end den nævnte Virksomhed, at samle Pengene ind og dele dem ud til de forskjellige Afdelinger. Snart koster Regjeringens Behov mere end det, den har tat ind, og da er det Skatkammerets Opgave at skaffe til Veie de manglende Summer. Saa hænder det, at Indtægterne overstiger Udgifterne, og i dette Tilfælde er det Skatkammerets Pligt at anvende Overskudet paa den Maade, der er mest fordelagtig for Landet. Paa denne Vis blir Skatkammeret uden videre draget ind i vigtige Bankforretninger, og dets Virksomhed blir mere og mere indviklet.

For Konstitutionens Vedtagelse, da Kongressen var den eneste Regjeringsmyndighed, i hvilken den lovgivende og udøvende Magt var forenet, laa ogsaa Styrelsen af Landets Pengevæsen i dennes Hænder, og den udnevnte i dette Øiemed en særskilt Komite. Men snart viste det sig, at en saadan Forretningsførsel i denne Gren af Regjeringen var ledsaget af de største Vanskeligheder. Man gjorde de mest forskjellige Forsøg paa at indføre en regelmæssig og bekvem Forretningsgang, men man var ikke i Stand til at bringe Pengevæsenet i Orden. Dertil bidrog vistnok ogsaa den Omstændighed, at Regjeringen maatte gjøre mange Udlæg uden at ha nogen fast Indtægtskilde. Men ved Konstitutionens Vedtagelse fik Kongressen Myndighed til at paalægge og kræve ind Skatter.

Den 2. September 1789 blev da Finansdepartementet oprettet, og den 11. September udnevnte Præsident Washington Alexander Hamilton til Styrer af Skatkammeret. Han gik ind i Embedet med en fast, omhyggelig udarbejdet Plan angaaende Forvaltningen af Landets Pengevæsen og fik Kongressens Samtykke til den. For disse For-

holdsreglers Godhed taler den Kjendsgjerning, at de forenede Staters Gjæld, der ved Konstitutionens Vedtagelse beløb sig til \$75,000,000, i 1803 var betalt med paaløbende Renter.

Skatkammersekretærens Pligter bestaar ifølge Loven af 2. September 1789 deri, at han lar imod de offentlige Indtægter, at han udkaster og udarbejder Planer til at øge og forvalte Indtægterne og holde Landets Betalings evne oppe, gjør Overslag over Indtægter og Udgifter, sørger for en ordnet Regnskabsførsel og en delig, saa ofte det ønskes, aflægges Regnskab for Kongressen.

I disse Sætninger er i saa Ord Skatkammersekretærens Embedsvirksomhed beskrevet; men naar man dvæler ved de Gjøremaal, som deri er indbefattede, vil man snart skjønne, at Sekretæren ikke kan klare sig uden at ha en lang Række af andre Embedsmænd til Hjælp. Saa er det nu først og fremst Indkrævningen af de offentlige Indtægter. Disse bestod indtil Borgerkrigens Udbrud hovedsagelig af Tolden og Udbyttet af det offentlige Land; for disse var i Forbindelse med en Del smaa Indkomster tilstrækkelige til at dække Regjeringens Behov. Men de kjømpemæssige Summer, som under Borgerkrigen maatte skaffes til Veie for at holde Unionen oppe, gjorde det nødvendigt, at Kongressen gjentagende gjorde Brag af sin forfatningsmæssige Ret til ogsaa at paalægge andre Slags Skatter, og til at staa for dette Arbejde er der en Commissioner of Internal Revenue. Han har en lang Række af lavere Embedsmænd til sin Raadighed, der er spredte over det hele Land, og som ser efter Fabrikationen og Salget af skattepligtige Varer, saa som Spirituosa, Tobak, Oleomargarin. Hver eneste Pakke Tobak, hver eneste Kasse Cigarer, der kommer i Handelen, bærer i de bekendte Skattestrimler Sporene af denne Virksomhed af Skatkammeret. Udbyttet af denne Skat er ganske betydeligt og udgjør aarligt omtrent Halvdelen af Regjeringens samlede Indtægter. I Aaret 1897 gik Indtægterne af Landskatten op til det kjømpemæssige Beløb af \$146,668,774.

Den samme Virksomhed udfolder Skatkammeret i Havnebyerne og ved Landets Grænser, hvor de Varer blir indførte, som Regjeringen tar Told af. En hel Hær af Embedsmænd har det Hverv at undersøge Indholdet

af den Oppakning, som de reisende, der kommer til Landet, fører med sig, og de store Baller af Varer, som føres ind fra Ulandet, sætte Pris paa dem og ta imod de for dem bestemte Afgifter. Ogsaa fra denne Kilde har Regjeringen vældige Indtægter, der om muligt endog overgaar det Beløb, som den faar ind af Landskatten; i Aaret 1897 f. E. gik de op til \$175,554,126.

Det følger af sig selv, at der til Indkrævningen af Landskatten og Tolden behøves en Mængde Embedsmænd, der maa se efter, at der ikke blir gjort noget Bedrag. Dette Arbejde blir udført af en særskilt Afdeling af Finansdepartementet. Opdagelses afdelingen, som ledes af en af Landets dygtigste Opdagelsesbetjente. Denne har over det hele Land at søge efter ulovlige Brændevinsbrænderier og ved Hjælp af Forbundsstjerner at gjøre Ende paa dem. Andre Lømmen af denne Afdeling spejder ved Grænserne og ved Landingsstederne for de oversøiske Dampere efter Personer, som vil smitte i Land toldpligtige Varer uden at betale det ovenbalede Afgifter. Regjeringen har paa denne Maade faaet mangen en vakker Skilling, der ellers vilde ha gaaet tabt for den.

Et omframt Hverv, som Opdagelses politiet har at udføre, er efter Finansdepartementets Ledelse Opdagelsen af Falskmyntnerier. For Præguingen af Mynten og Trykningen af Papirpengene hører ogsaa til Skatkammerets Pligter, og dette har følgelig at passe paa, at hverken Regjeringen eller Folket blir bedragne derved, at ukaldte Personer bemægtiger sig denne indbringende Forretning. Præguingen af Mynt og Trykningen af Pengesedler foregaar under Myntdirektørens Tilsyn i Myntkabinettet har de forskjellige Formere og Vårdemaalere det travelt med at lage til og prøve Blandingen, hvorefter de enkelte Pengestykker sial bestaa. Til Trykningen af Pengesedler er der et Kontor, der kaldes Gravør- og Trykningskontoret, hvor Pladerne til alle Papirpenge, til Nationalbankernes Beviser, de forenede Staters Obligationer og Told- og Skattekrævernes Stempeler og til Primærkerne blir lagde til.

Tilveiebringelsen af Penge med alle de Forsigtighedsregler, som maa til, for at alt kan gjøres paa en ordentlig Maade og til Landets Nytte, er dog kun en Del af det Arbejde, som hviler paa Skatkammeret. Lige saa

stor Måle, lige saa stor Onhyggelighed og lige saa stort Ansvar er der forbundet med det Hverv at styre og dele ud paa rette Maade de Penge, som blir lagede til og samlede ind. Som Regel for Udbetalingen af alle Penge gjælder den Sætning, at ikke en Cent maa gives ud, før end den er blit bevilget af Kongressen. For at denne Regel kan bli efterfulgt, er der indrettet et onhyggeligt Tilsyn, og en lang Række af høiere og lavere Embedsmænd fører et nøiagtigt Regnskab over de Penge, som kommer ind og betales ud. Foruden de tre Hjalpesekretærer, der dels træder i Stedet for Sekretæren, dels leder enkelte Afdelinger, er der en Skatmester, som tar Vars paa Regjeringens Pengebeholdning. Under ham staaer ikke blot de dertil bestemte Bygninger i Hovedstaden, men ogsaa de Underkontorer, der er oprettede i flere af de vigtigste Forretnings midtpunkter. Han har ogsaa at betale Renterne paa Forbundets Gjæld, gi ud de forenede Staters Beviser, indløse og odelægge dem. Ved Siden af ham staaer Skatkammerets Registratør, der ogsaa maa underskrive de forenede Staters Beviser og føre en Liste over Obligationerne, der skal udbetales til bestemte Personer. Over Hode er han Formand for hele Bogførselen, og denne maa gi et nøiagtigt Indblik i alle Regjeringens Indtægter og Udgifter endtagen Postdepartementets.

Det egentlige Opsyn over hele Forretnings førselen i Departementet, over Bogførselen af Indtægterne saa vel som Udbetalingerne til de enkelte Regjeringsafdelinger føres af Skatkammerets Opsynsmand og seks Auditorer; de sidstnævnte har hver sit Departement at se til. Der er saaledes en Auditor for Krigsdepartementet, en anden for Postdepartementet o. s. v. De har at agte paa, at hvert Departement faar de Penge, som det skal ha, og uden deres Underskrift kan ingen Penge betales til de andre Sekretærer. Foruden Opsynsmanden over Skatkammeret er der ogsaa en Opsynsmand over Bankvæsenet, der paa en vis Maade har at vedligeholde Skatkammerets Forbindelse med Nationalbankerne. Han fører Overopsynet med disse Banker, og ingen af dem tør aabne sine Døre for Forretninger uden at Comptroller of the Currency har gi't sin Tilladelse dertil. Til ham maa de sende ind regelmæssige Beretninger angaaende sine Forretninger, og han har Ret til ved sine Bank-

prøvere at undersøge enhver Nationalbank. Naar en af disse Banker gaar over Styr, saa er Comptroller of the Currency den egentlige Konkurs foraltor, som tar Boet under sin Varetægt, vikler af Forretningerne og gir det, som er igjen, til Tilgodehaverne.

Til Skatmesterembedet hører der ogsaa en Del andre Hverv, der ikke staaer i umiddelbar Forbindelse med Landets Finanser; men da de vedrører de forenede Staters Formue, saa er det med en vis Ret, at de er blit lagte til dette Departement. Dertil hører først og fremst Tilsynet med de offentlige Bygninger, der eies af Regjeringen. Disse staaer under Overbygmesterens Varetægt. Han har at udarbejde Planer til disse Bygninger og se til, at de blir holdte vedlige. En særegen Klasse af disse Anstalter er Marinehospitalerne, som uagtet de er bestemte til Forplejning af syge Søfolk, dog staaer under Skatkammerets Styrelse. Over Hode er der til dette Embede lagt mange Ting, som man snarere skulde vente at finde opførte blandt Marine-sekretærens Pligter. Da disse Hospitaler ikke alene kommer Marine til gode, men ogsaa Handelsskibene, som færdes paa amerikanske Vande, saa har man lagt dem under Finansdepartementet. Til dette hører ogsaa Kyst- og Landmaalingen, der ledes af en dertil adnævnt Formand. Den har at undersøge Sandbankerne, Klipperne og andre Hindringer for Skibsarten, tegne dem af paa Kort og mærke de farlige Steder ved Bøier, Blus og andre Signaler. I Sammenhæng dermed staaer ogsaa Livredningen, der til Gavn for de skibbrudne er indrettet ved Havets Kyster og Indsøernes Bredder.

Skatkammerets Sekretær er de forenede Staters Finansminister, og den Finanspolitik, som han slaar ind paa, og som Præsidenten godkjender, øver, især naaer den understøttes af Kongressen, en vældig Indflydelse, der kan være enten til Gavn eller Skade paa hele Forretnings livet og middelbart ogsaa paa Enkeltmands Privatliv.

Dviler Kristendommen paa historisk Grund?

(Et Brev. N. K. Sagen.)

[Fortsat.]

Flavius Claudius Julianus var født i Konstantinopel den 6te November 331 efter Kristus og døde af et Pileskud under et

Felttog mod Perserne den 26de Juni 363. Det berettes om ham, at han paa sit Dødsleie skal have udraabt: „Du har seiret, Gallilæer!“

I sit 15de Aar blev han sammen med sin Broder Gallus sendt til et Palads i Cappadocien af sin Fætter Constantius. Her blev han under streng Bevogtning uddannet for den gejstlige Stand. Han siger selv, at han under sit Ophold der folte sig indelukket som i et Fængsel. Her lærte han uden tvil det nye Testaments Skrifter at kjende; men Kristendommens Sandheder havde ikke fundet Vei til hans Hjerte. Udvortes anstillede han sig som kristen, men hemmelig tilbød han de hedenske Guder. Kristendommen hadede han med hele sin Sjæl. Da han blev Keiser, kastede han Masken af og fremtraadte i sin sande Sikkelse som erklæret Hedning og fik paagrund heraf Tilnavnet Apostaten, det er den frafaldne.

Hans Maal var fra nu af at kalde tillive og indføre paany det hendøende Hedenskab og at udrydde Kristendommen. Dette sidste vilde han gjøre, ikke ved blodige Forfølgelser, men ved List. Han opbød alt for at svække de kristnes Indflydelse og forbød dem at holde lærde Skoler og udlægge Klassikerne for sine Disciple. Hensigten var, at de enten skulde hengynte i Uvidenhed eller tvinges til at ty hen til hedenske Lærere. Han var klog nok til at se, at kunde han faa udrydde de kristnes Skoler, saa var dermed meget vundet for hans Sag.

Han var en meget begavet og arbejdskraftig Mand. I et utrolig kort Tidsrum skrev han syv Bøger mod Kristendommen. Libanus, en ivrig Beundrer af ham, skriver herom: „I Vintermaanederne i de lange Nætter foretog Keiseren sig at gjendrive de Bøger (det nye Testaments Skrifter), som gjør Manden fra Palæstina (Jesus) til Gud og Guds Søn. I et langt og uigjendriveligt Argument viste han, hvor intetsigende og urimelige de Ting er, som de (de kristne) beundrer. I hvilket Verk han overtraf den gamle Mand fra Tyrus (Porfyrius), Tyrianeren faar tilgive, at jeg siger, at han blev overtruffet af sin Søn.“ Hermed mener han, at Porfyrius ved sine Skrifter havde været Julians Læremester med Hensyn til Angreb paa Kristendommen.

Imidlertid drev Julian paa det ivrigste med at indføre det gamle Hedenskab og knække Kristen

Til dem, som har Skat at betale paa Sand og Lotter i Pierce Co. Wash.!

Nu kan Skatten for 1897 betales; Vi vil ogsaa i Aar betale Skat og sende Kvittering til dem, som sender os 35 Cts. for hver Lot med nøiagtig Opgave af Lots, Blocks og Addition.

En Del Venner sender os en større Pengesum, end der udkræves for Skatten, med den Bemærkning, at det som blir tilovers kan jeg beholde for mit Bryderi.

Her vil jeg bemærke, at Overskudet gaar til Universitetskassen og kommer Skolen til gode.

T. L.

Kom Seattle menighed ihu. Se artiklen i „Herold“ no. 8 for dette aar. Indbetal eders bidrag til eders respektive prester, derved spares postporto. Gud elsker en glad giver!

P. HOLMGREN,

MERCHANT TAILOR

ORDERS PROMPTLY EXECUTED
PRICES LOW.

951 R. R. ST. TACOMA, WASH.

Pacific Distrikts Præster.

Berg, N. I. Kalispell, Mont.
Blakkau, I. J. 201 Everett, Wn.
Brevig, T. L. Port Clarence,
[Alaska.
Christensen, M. A. Genesee, Ida.
Foss, L. C. Stanwood, Wash.
Gundersen, H. M. 119 Pontius
[Ave. Seattle, Wash.
Grönsberg, O. 1414 10th Street
[Oakland, Cal.
Hugoes, O. 121 Peabody Str. New
[Whatcom, Wash.
Harstad, B. Parkland, Wash.
Hool, C. S. B. 1631 Howard Str.
[San Francisco, Cal.
Holden, O. M. Astoria, Oregon.
Ingebrigtsen, C. B. Rockford,
[Wash.
Jensen, A. H. Cor. A. & Pratt
[Stra. Eureka, Cal.
Johansen, J. 521 Nelson Ave.
[Fresno, Cal.
Larsen, T. Parkland, Wash.
Mohr, Chr. 165 San Carlos Ave.
[San Francisco, Cal.
Nissen, L. Wilbur, Wash.
Pedersen, N. Silverton, Oregon.
Rodsäter, Theo. A. Anacoda,
[Mont.
Sperati, C. A. 2550 S. J. Street
[Tacoma, Wash.
Stenarud, E. M. 2017 Howard
[Str. San Francisco Cal.

PACIFIC HEROLD

udkommer
hver Fredag

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
PARKLAND, WASH.

Redaktør:
Rev. B. Harstad.

Abonnenters Vilkaar:
Et Aar i Forskud 50 Cts.
Et Aar til Danmark eller
Norge 75 Cts.

Betaling sendes til Rev. T.
Larsen, Parkland, Wash.
Man bør helst sende Penge
i Money Order, som lyder
paa Parkland, Wash.

dommen. Han søgte enhver
Leilighed til at benytte Jødernes
Had mod de kristne for at frem-
me sin Plan. Han havde ellers
ikke meget tilovers for Jøderne,
uden forsaavidt de kunde være
ham behjælpelige med at udryd-
de Kristendommen. Han paa-
bød Ofringer til de hedenske
Guder og var selv saa ivrig i at
ofre, at man sagde om ham, at
hvis han havde levet længere,
saa havde der neppe været Ok-
ser igjen i Landet.

Hvad det nye Testaments
Skrifter angaar, saa negter ikke
Julian deres Egthed, men som
andre før og efter ham gjør han
Nar af de Lærdomme, de inde-
holder. Han anfører en Mængde
Steder af det nye Testamente og
gjør sine Bemærkninger dertil.
Jeg skal kun anføre nogle faa
Udtalelser af ham og Lardners
Bemærkninger dertil.

Julian siger: „Jesus, som I
gjør saa meget Væsen af, var en
af Keiserens Undersaatter. Der-
som I tviler herpaa, saa skal jeg
bevise det om lidt: men det er
vel lige saa godt at gjøre det
straks. Thi I indrømmer jo selv,
at han blev indskrevet i Mandtal
sammen med sin Fader og Moder
paa Cyrenius's Tid. Men efter
han var født, hvad godt gjorde
han mod sine Slegtninge? Thi
'de vilde ikke', som han selv si-
ger, 'tro paa ham'. Og dog
troede dette stivnakkede og
haardhjertede Folk paa Moses.
Men Jesus, som truede Vindene,
gik paa Sjøen, udkastede Djævle
og — som I paastaar — gjorde
Himmelen og Jorden (skjønt in-
gen af hans Disciple vovede at
sige dette om ham nadtagen
alene Johannes, og han ikke en-
gang klart og tydeligt; men lod

det alligevel indrømmes, at han
sagde det) kunde alligevel ikke
styre det saa, at hans Venner og
Slegtninge blev frelste.“ Sam-
menlign Lukas 2, 1 ff.; Joh. 7, 5;
Matth. 14, 25; Marik. 4, 48; Joh.
1, 1 ff.

Til denne Udtalelse af Julian
bemærker Lardner følgende: „1)
Julian modsiger ikke Beretnin-
gen om vor Frelsers Fødsel, som
staar at læse i Lukas-Evangeliet,
men stadfæster den. 2) Jeg tror,
at St. Johannes's Lære om Jesu
Kristi Person ikke er forskjellig
fra de andre Evangelisters. 3)
Julian indrømmer, at mange
store og underlige Gjæringer
tilskrives Jesus af dem, som har
skrevet hans Livs Historie,
Evangelisterne nemlig; ei heller
negter han Sandheden deraf. 4)
Han bekræfter Sandheden af,
hvad der er sagt om nogle af vor
Herres Gjæringer og 'Brødre',
at 'de ikke troede paa ham' (Joh.
7, 5), i det mindste ikke paa ret
Maade og til en Tid, skjönt de
kunde have gjort det senere, og
sandsynlig er det, at de gjorde
det. Dog om de aldrig kom til
at tro paa ham, saa behøver ikke
det at anses for nogen Vanære
for Jesus; thi han gav sine Slegt-
ninge eller sin Familie ingen
særegne Fortrin. — de skulde jo
ikke frelses paa nogen anden
Maade end andre Folk, men ved
at 'høre Guds Ord og gjøre det'
eller ved at 'gjøre Faderens
Vilje, som er i Himmelen' (Matth.
12, 50; Mark. 3, 35; Luk. 8, 21).
Dersom der blandt dem var san-
selige og verdsligsindede Mænd,
saa kunde de forkaste hans aan-
delige Lære saavel som andre.“
Lardner, Evidences, Vol. VII, P.
626—627.

Julian fortæller: „Men Jesus,
efterat have overbevist nogle faa
af eder, og det af de værste Folk,
har nu været feiret omkring tre
hundrede Aar, men har i sin
Levetid ikke gjort noget, som er
værd at ihukømmes, med mindre
nogen skulde tro, at det er noget
stort at helbrede lamme og blinde
Folk og uddrive Djævle i Lands-
byerne Bethsaida og Bethanien.“

Hertil bemærker Lardner: „1)
Dette er klarligen at indrømme
Sandheden af Evangeliehistori-
en, skjönt han ikke refererer til
den i dens Helhed, ei heller op-
regner alle de store Gjæringer,
som Kristus gjorde, heller ikke
alle de Steder, hvor de blev
gjorte. 2) Han indrømmer, at
Jesus havde været feiret i tre
hundrede Aar eller mere. Denne
Agtelse for ham havde sin Grund
i de Gjæringer, han havde gjort
i sin Levetid, hvilke Gjæringer
var blevne nedtegnede af hans

Tacoma Marked.

HVEDE,

Club..... pr. Bushel 95 Cts.
Blue stem..... " " \$1.00

HAVRE, HØ ETC.

Havre, hvid, pr. Ton \$24 til 25.00
HØ, Timothei " " 16.00
" Kløver " " \$13 til 14.00
" Alfalfa " " \$12.00
Halm " " 6.00
Mais " " \$21.00
Bønner pr. bush..... 2.60
Tørrede Erter pr. 100 lb.. 1.75
Grønne " " 2.25
Humble..... pr. Pund 9 Cts.

FLOUR.

Olympic..... pr. bbl. \$5.25
Swan..... " " 5.25
Snowball..... " " 5.15
Idaho..... " " 4.90
Daisy..... " " 4.50
Big Bend..... " " 4.80
Havremel..... 100 lb 3.05
Rugmel..... " 2.15

FEED.

Knust Byg pr. Ton. \$28.00
Bran " " 18.00
Shorts " " 18.00
Hvede " " \$24 til 25.00
Chicken feed " " 26.00
Chop " " \$22.00
Knust Mais " " \$21 til 21.50
Oljekage " " 35.00

POTETES.

Burbanks pr. Ton fra 7 til \$8
Gulrød pr. 100 Pund 40 Cts.
Rødbeder " " 50 Cts.

FRUGT.

Æbler pr. Box. \$1.25 a \$1.75
Citroner " " \$2.50 a \$2.75
Apelsiner " " \$2.75 a 3.00
Lemoner " " \$1.75 a 2.50

SMØR OG OST.

Wash. Meieri Smør pr lb. 22c
Øst. " " pr. lb. 21 a 22c
Ost pr. lb. 11 a 12½c

ÆG, HØNS etc.

Høns pr. Dusin \$4.00 a \$6.00
Gjæs " " 7.50 a \$8.50
Kalkuner " lb 12 a 13c
Æg " Dusin 15c

KVÆG, FAAR OG SVIN.

(Levende Vægt.)

Stude pr. 100 lb \$4.50
Kjøer " " 3.50 a \$3.75
Svin " " \$4.50
Faar " " \$4.25

Bekjendtgørelse.

Alle Prester i Pacific Distrikt
af den Norske Synode anmodes
herved om at indsende sine Ind-
beretninger og Parochialrap-
porter til Pastor L. C. Foss,
Stanwood, Wash., og ikke til
mig. B. Harstad.

Rutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Harmoth Hus ved det nye Landingssted for Emigran-
ter Barge Office

**Billigt Herberg for Ind-
vandrere og andre Rejsende**
Pastor E. Petersen, Emigrantmish-
nær, træffes i Pilgrim-Hus og
staar Emigranterne bi med
Raad og Daad.

☛ Boff, som kommer fra Vesten, tåger med Boff
i 1ste Street Car lige til Øst.

Komplet Udstyr

af Sko og Støvler for Alaska-
farere faaes hos vor erfarne
Skohandler og Skomager S.
Olson 1109 Tacoma Ave.

Gaa og se dig ud, hvad du
ønsker, og du skal se, at
Olson baade har, hvad du
trænger, og kan sælge vel saa
billigt, som nogen anden hand-
lende.

Dr. J. L. RYNNING

French Block, Cor. 13th & Pacific Ave.
Telephone Block 1391. Tacoma

Office Hours 2—4 and 7—8 P. M.
Sundays 2—3 P. M.

Office Hours, Pac. Luth. University.
Parkland, 9 A. M.

Guitarer.

Iste Klassens Guitarer og andre
Instrumenter fabrikeves til bil-
ligste Priser.

For nærmere Underretning
skriv til eller besøg G. A. Skrug-
rud, Parkland, Wash.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH

Practical Horse-Shoer

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call.

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County

furnished by

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St. & Pacific Ave.

Telephone 101, Tacoma, Wash.

Disciple, som var Öienvidner til disse Gjæringer: og Traditionen (om dem) havde fra Begyndelsen af været ført ned til den Tid, i hvilken Julian levede. 3) Hvorfor skulde ikke Helbredelsen af blinde og blinde Mennesker og saadanne, som led af andre Skrøbeligheder, som almindelig tilskrives onde Aander, henregnes til store Gjæringer? Alle forstandige og upartiske Mænd maa anse dem for store Gjæringer, efterdi Helbredelserne blev udførte i et Öieblik, og det fuldstændigt, som alle vor Herres Helbredelser, — større Gjæringer end at grundlægge Byer, oprette store Monarkier eller underlægge sig hele Nationer ved Myrderi og Erobringens sædvanlige Midler, skjönt deslige Ting har været anseede mere værdige til Hukommelse og Nægtning af Historieskriverne. 4) Om der kun var nogle faa, som blev overbeviste af Jesus under hans Ophold paa denne Jord, saa var det ikke af Mangel paa tilstrækkelige Beviser, der var nok — som det synes — til at overbevise nogle alette Mænd, som i Evangelierne kaldes 'Toldere og Syndere', de 'værste Mænd', som du siger. Men der var ogsaa nogle alvorlige og gudfrygtige Mænd, sindige og undersøgende, saasom Nathanael Nicodemus og andre, som blev overbeviste og fuldkomne tilfredsstillede, skjönt de til en Tid havde været utilbøielige (der-til) og fordomsfulde. Og der var værre Mænd end de, du kalder 'de værste', nemlig skriftkloge og Farisæere, stolte, havesyge og sørgjerrige Mænd, som intet fornuftigt Bovis, ikke engang det klareste og stærkeste, kunde bevæge til at antage religiøse Grundsætninger, som stod i Strid med deres verdslige Interesser." L. C., P. 027 til 028. Mere.

Öil alle Venner af U. S. University.

Da vi nu om Gud vil, snart kommer til at drage ind i Yukondalen og ikke ved, hvorledes det der vil gaa eller om vi saa snart kan faa Brev eller sende noget Brev, föler jeg Trang til først at frembære min hjertelige Tak til alle, som paa nogen Maade har støttet Skolen paa Vestkysten. Det gjør mig inderlig ondt, at de, som har kjøbt Elendighed for Skolens Skyld, nu ikke kan sælge den og faa sine Penge igjen. Jeg behøver vel ikke at sige, at hverken jeg eller nogen anden

af dem, som har drevet Arbeidet for Skolen, vilde have indladt os paa, hvad vi gjorde, dersom vi havde kunnet forudsæ de knappe Tider, som skulde komme.

Jeg tror ikke, at Skuffelserne kan være saa bitre og ydmygende for nogen som de har været og er for os. Stod det bare i vor Magt til at erstatte Eder for disse Skuffelser, skulde det være vor største Fornøielse at gjøre det. Men vi kan det desværre ikke.

Til dem, som har laant Skolen Penge, siger jeg ogsaa herved inderlig Tak for Eders Taalmodighed og Eftergivenesshed.

Ogsaa her föler jeg bittert den store Skade, som er skeet derved, at vi ikke har været i Stand til at tilbagebetale efter vore Løfter.

At meddele vore Beregninger, og hvorledes vi fra Tid til anden turde optage saadanne Laan og hvad Grunde vi fra først af havde derfor, vil ikke gavne meget, derfor kan jeg nu kun takke Eder alle og sige, at det fremdeles er min faste Tro og Haab, at den barmhjertige, himmelske Fader ikke vil lade os blive til Bedragede ligeoverfor Eder, men at han vil öve os alle i Tro, Haab og Kjærlighed. Dette trænger baade vi, som skyldere og I, som har tilgode af os. I bedes ogsaa venligst om, at glæde Eder derved, at Eders Penge hele Tiden har været og er i en stor og vigtig Sags Tjeneste, som kan vidne og bære Frugt i mange Slegtled. Eders Penge er ikke forödtte eller bortspekulerte. Herren har hidtil bevaret Skolebygningen, hvori Eders Penge er lagt. I kan kalde Skolen Eders og det gode, den gjør, en Frugt, af Eders Svæd.

I ved, at jeg nu figger paa en eiendommelig Reise. Baade jeg og I tror paa den Herre, hvorn Jordan og dens Fylde tilhører. Skulde han naadigen vilde tildele mig noget af den Rigdom, som han tydeligt har nedlagt paa mange Steder her yderst mod Nord, da bör I vide, at det paa Forhaand er viet til Afbetaling af Gjæld til Eder. Kunde dette ske, da skal baade et og flere Aars Arbeide derfor være ofret med Glæde. Vi har forsögt mange andre Udveie, nu skal vi ogsaa forsöge, om ikke Herren vil aabne os en Udvei her. Jeg tror ikke, han vil lade mig dö som Bedrager.

I hvert Fald vil vi i Guds Navn i Tro til Gud gjøre alt, hvad vi paa nogen Maade formaar, for at afbetale vor Gjæld. I gjør da vel i at bede for denne Sag og vente taalmodig, indtil Herren

Mt. Tacoma Route

Tacoma & Columbia River Ry. Effective January 25, 1898. TIME CARD.

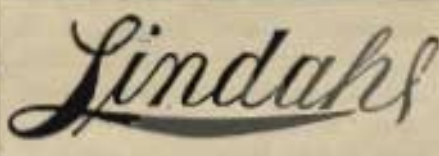
Going South.

No. 1 A. M. Tue, Thur and Sat	No. 3 A. M. DAILY	No. 5 P. M. DAILY	No. 7 P. M. DAILY
Tacoma	7.45	10.45	3.45
Parkland	8.18	11.18	4.18
Lake Park	8.25	11.25	4.25

Going North.

No. 7 A. M. Tue, Thur and Sat	No. 4 A. M. DAILY	No. 6 P. M. DAILY	No. 8 P. M. DAILY
Tacoma	7.40	9.10	1.10
Parkland	7.08	8.38	12.38
Lake Park	7.00	8.30	12.30

Connects Tuesday, Thursday and Saturday with Stage Line for Benston, Glenis, Eatonville, Meta, Elbe, Ashford, Longsmire's Hot Springs and Mineral City, carrying freight, passengers and mail. For further particulars apply to E. O. Erickson Agt. Parkland, Wn. E. G. Dorr, G. F. & P. A. Tacoma, Wn.

Photographer.

Studio 919 C Street. TACOMA, WASH.

aanbet en Udvei for os, saa vi kan faa betale vor Gjæld.

Tilstut siger jeg igjen indetlig Tak for al Hjalp. Herren selv vil belønne Eders Godgjörenhed. Med broderlig Hilsen forbliver jeg Eders i Kristo forbundne. B. Harstad.

Sheep Camp, Alaska, 7. Apr. '98.

Pacific Lutheran Underretning, Parkland, Wash.

Vaarterterminen begyndte Onsdag den 30te Marts, 1898. Skolens Maal er ved grundig Undervisning og kristelig Tilsyn og Tugt at forberede Gutter og Piger for et nyttigt Virke i Livet.

For hvem denne Skole er berejnt:

1. for dem, som vil blive engelske Skolelærere.
2. for dem, som vil blive Forretningsmænd; derfor læres her "Bookkeeping", Hurtigskrift "Typewriting" o. s. v.
3. for dem, som vil lære Norsk, Tysk, Latin o. s. v.
4. for ældre Personer, som vil lære Engelsk, Regning, Skrivning o. s. v.

Man skal faa Nytte af sit Ophold, enten man kan være her lang eller kort Tid, enten man kan noget eller intet, naar man kommer.

Quod det koster er kun mellem \$2.75 og \$3.00 per Uge for Undervisning, Kost, Varelse, Lys og Varne.

For Konfirmander og Børn i Religionsstoleafdelingen koster det hele fra \$1.50 til \$2.00 per Uge.

fra Tacoma til Parkland kommer man paa Jefferson Ave. Street Car og Lake Park Motor ret forbi Skolen; eller man tager Payallup Str. Car til Fern Hill og spadserer derfra. Begjæring om Oplysninger og Optagelser sendes til N. J. Hong, Parkland, Wash.

I de sidste femti Aar har der i de forenede Stater ytret sig en stærk Lyst til at faa fat i Kuba og Porto Riko. Atter og atter er det „kubanske Spørsmaal“ dukket op.

I Aaret 1848 gjorde President Polk Spanien det Spørsmaal, om det vilde sælge Öen, men det svarte nei. I Aaret 1852 blev der i New Orleans tustet ud et Tog af Fribyttere, som skulde ta Öen, og da dette Røvertog slog fejl, blev den spanske Konsulatsbygning stormet og det spanske Flag sønderrevet. I Aaret 1853 anbefalte Buchanan i et Brev til Præsident Pierce Kjøbet af Öen. Et Aar senere udstedte de forenede Staters Sendemænd i London, Paris og Madrid en Kundgjörenelse, hvori de erklærte, at Kuba maatte höre til de forenede Stater, fordi Unionens Ro og Sikkeheds krævede det. Man skulde byde Spanien 8120,000,000 for Öen;

skulde Spanierne være saa forblindede, at de ikke vilde ta imod dette Tilbud, saa havde de Ret til at erobre Kuba. Ogsaa som Præsident bragte Buchanan Kjøbet af Kuba paa Bano, men Spanien vilde ikke indla sig paa Underhandling angaaende den Ting.

Under Borgerkrigen og Rekonstruktionstiden havde vi det saa travelt med vore egne Anliggender, at vi for en længere Tid lod Kuba være i Ro. Men da der i Aaret 1868 atter brød ud en Revolution paa den ulykkelige O, vagnede de forenede Staters Interesse for den op igjen; og fra den Tid indtil Aaret 1890 var det kubanske Spørsmaal saa brændende, at det voidte Præsidenterne Grant og Hayes meget Hovedbrud. General Martinez Cans pos undertrykte vistnok Opstanden, men den vedblev dog at ulme, indtil den i Februar 1895 brød ud i lys Lue. Fra den Tid har vi slet ikke kunnet rive os løs fra Forviklingerne paa Kuba, og nu holder vi paa at hugge den gordiske Knude i to ved Sværdets Eg.

De forenede Staters Deltagelse gjaldt Oprørene. Her fra blev de uafbrudt understøttede med Penge og Krigsfornødenheder. I Pressen og i Kongressen blev Spanien tirket og krænket. Insurgenterne fik Ros og Opmuntring. Opstanden vilde for længe siden være dæmpet, detson den ulmende Ild ikke havde faaet Næring uden fra.

Betalt for Herold.

N. O. Holmen, Barkville, Mich, \$1.50, Martin Pederson, Madison, Wis, L. A. J. Rinde, Lars Stensgaard, Ada, Minn, Rev. J. R. Vaaler, Fasson, Minn, Miss Anna Leerberg, Minot, N. Dak, Iver Aasing, McIntosh, Minn, hver \$1.00, O. O. Qualey, Ridgeway, Iowa, K. Wedeberg, Tacoma, Wash, Andrew Hanson, Mayville, N. Dak, Lars Thorson, Twin Valley, Minn, O. K. Strand, Ada, Minn, Mrs. T. P. Kulaas, Minot, N. Dak, H. Henrickson, Eureka, Cal, Miss Caroline Anderson, Great Falls, Mont, Lars Bendickson, Mrs. A. T. Berg, Sunbargh, Minn, P. Chr. Peterson, Jersey City, Height, N. J. Johannes Maltrud, Ole Syverson, G. J. Saxum, Brudal, Minn, O. O. Bakken, Martinus Harstad, Valley, Minn, A. L. Lorenson, Albert Johnson, Gregg, Minn, Miss Melle Mason, Muskogau, Mich, Andros Pedersen, Bygland, Minn, Mrs. Berith Nelson, Grand Forks, N. D, hver 50 Cts.

Bidrag til Pac. Luth. University.

Gotfred Linden, \$1.00, Mrs. Linden, Carl Linden, hver 50 Cts. Starbuck, Minn.

Ved Mrs. Iver J. Berge indsamlet ved Mrs. Jakob Storstad, Past. I. Monsons Kald, Horace, N. Dak.

Jacob A. Storstad, Mrs. Iver J. Berge, H. M. Peterson og Hustru, Ole P. Holmen, John Holmen, hver \$1, Tom Pederson, 50 Cts. John Aarstad, L. Johnsen, Mrs. Margit L. Sønderale, Mrs. P. H. Dustrud, Ole L. Olsen, B. K. Bensen, A. K. Beusen, Christ Johnson, N. M. Nilson, L. Olsen, Isaac Nelsen, Anton Larsen, John A. Solberg, Mrs. O. L. Sønderall, C. C. Glasrud, C. K. Bensen, A. Storstad, Geo. Brager, John Brakken, Mrs. C. Paulson, Mrs. J. Storstad, Mrs. A. A. Graalum, Chris. Paulsen, Mrs. C. Palm, hver 50 Cts, Miss Gustava Simonson, 45 Cts, Miss Martha Dustrud, 30 Cts, Mrs. L. Olsen, H. Thun, S. Hansen, L. J. Johnsen, S. M. Petersen, Nils G. Johnsen, Iver Holmen, Mrs. Gesenne Land, Mrs. L. Lahren, Mrs. O. Holmen, hver 25 Cts, E. L. Valla, 15 Cts. C. C. Glasrud, 10 Cts.

Parkland, Wash. 28de April. '08. T. Larsen, Kasserer.

Til Indremissionen.

Fra Past. T. H. Tounesons Kald, Minot, N. Dak.

Mrs. T. P. Kulaas, \$1.00, Mrs. K. Baalerud, 50 Cts.

T. C. Sætra, Kasserer.

Rettelse.

I sidste Nummer stod der: Fra Søndagsskolebørnene Offer Paa skeaften \$2.25; Kollekt optaget ved samme Anledning \$4.00. Skulde være: Fra den norsk-evang. luth. Mgh. Astoria, Oreg, Søndagsskolebørnenes Offer Paa skedagsaften \$2.25; Kollekt ved samme Anledning 4.00.

Pastor Nissen bekjendtgjør, at han har til Salgs følgende Bøger:

Mau, E. Fire hundrede Fortællinger for Skolen og Livet. Indb. \$1.50

Schmidt, Harald, Troesvidnerne, en Forklaring over Martyr- og Helgenavnene i Almanakken, 128 Sider, Omslag. 0.35

Adresse: Rev. L. Nissen, Wilbur, Wn.

METROPOLITAN SAVINGS BANK

Incorporeret 1889

I Vanderbilt Building. Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åben daglig fra Kl. 10. til 8. Søndag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Subskribert Kapital \$200,000
 U. H. Cascar, Præsident.
 E. W. Onos, V. Præsident.
 O. O. Selvig, Cashier.
 J. O. Vanderbilt, Ass't Cashier.

Directors.

Dommer E. S. Stiles, E. W. Selvig, J. W. Anderson, G. S. Selmes, Theo. Coomer, Geo. V. Salen, U. H. Cascar, E. W. Onos, J. O. Vanderbilt.

5 per cent Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaned, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udlænes paa længere Tid samt paa månedlige Betalingsvillkaar. Kreditsninger paa alle Sted i Europa. De skandinaviske og betydelige Syroog fales.

A. S. Johnson & Co.
 Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
 Estimates Given on Papering and Glazing.
 We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, : 100,000.

A. O. Johnson, Præsident.
 O. Stelbach, Vice Præsident.
 O. S. Quatrich, Cashier.

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindbetalinger.

Kjøber og sælger Berler paa alle ledende Bør i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Fødsbureauer i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de første transatlantiske Lampslids Viniar. Agenter for alt udsøgt N. Y. N. N. Vind i Washington.

Where is the place They Save Money?

In buying your groceries it would be well to see that your Store is reliable and if their goods don't prove as they represent it return it and get your money back.

We quote you a few prices as follows:

Olympia Flour	\$1.25 per sack, per 100 \$1.20
White Swan Flour	1.20 per sack, per 100 1.20
White Rose Flour	1.15 per sack, per 100 1.15
Gold Dust Flour	1.10 per sack, per 100 1.10
Winneshope Flour	.95 per sack, per 100 1.00
Big Bend Flour	1.15 per sack, per 100 1.10

We have a brand of Flour put up especially for our trade called the Ideal which we guarantee to give satisfaction. Ideal Flour per sack \$1.10, per 100 \$4.30.

5 Gl. Kegs Gold Drip Syrup 80c.
 Fruit Jars measure, pts 55, Qts 65c & Gl. 75c.
 Arbuckles Coffee, 15c.
 2 lbs Luxury Coffee which is better than Arbuckles 25c.

EBERT'S GROCERY.

1338 Pac. Ave. and 1339 R. R. St.

TACOMA, Wash.